

Vänsterpress om USA

– mitten av januari 2021

Under fjolårets två sista månader vägrade Trump att godta valresultatet, och drev en desperat men fruktlös kampanj för att ogiltigförklara demokratiska röster i flera stater där Biden hade vunnit. Han påstod, utan att kunna redovisa några bevis, att valen var ”riggade”, och att han själv var den verkliga segraren. Alla politiska påtryckningar och rättsliga och andra försök att driva igenom sin vilja misslyckades.

Fast Trump gav inte upp. När det var dags för kongressen och senaten att slutgiltigt fastställa valresultatet, sammankallade Trump ett möte i Washington, där han eggade sina anhängare att storma Kapitolium som är säte för USA:s kongress. Spjutspetsar i denna attack var radikala högerextremister, såsom den konspiratoriska rörelsen *Qanon* och hatgruppen *Proud Boys*. Men med denna attack (som bl a kostade 5 liv) hade Trump gått för långt, för nu drog även åtskilliga republikanska politiker, som tidigare stött honom mer eller mindre okritiskt, öronen åt sig.

Men problemen är inte slut för det. Högerextremisterna hotar på att även under de kommande veckorna gå till attack (i synnerhet 20 januari, vid presidentinstallationen), och politikerna träter om var som bör göras åt Trump. Just nu har den amerikanska kongressen röstat för att ställa honom inför riks rätt.

Se även: [Vänsterpress om USA – mitten av oktober 2020](#), [Vänsterpress om USA – slutet av oktober 2020](#), [Vänsterpress om USA-valet – början av november 2020](#) och [Vänsterpress om USA-valet – mitten av november 2020](#).

Martin Fahlgren 15/1 2021

Innehåll

Flamman.....	1
<i>Gästledare: Vem blir USA:s nästa fiende?.....</i>	<i>1</i>
Internationalen	2
<i>”Upproret” var förutsägbart</i>	<i>2</i>
<i>Efter fascistkuppen i USA: Ingen tid att förlora – motoffensiv nu!</i>	<i>4</i>
<i>Bisonmän och vapennazister men ingen kupp utan den ekonomiska eliten</i>	<i>6</i>
Offensiv	8
<i>Kaosen i Kapitolium: Bygg en kamprörelse som kan besegra extremhögern</i>	<i>8</i>
Proletären.....	12
<i>Trumps sista suck?.....</i>	<i>12</i>
<i>Yttrandefrihetsexpert om att Twitter stoppar Trump: ”De bör inte ges den rätten”</i>	<i>14</i>

Flamman

Gästledare: Vem blir USA:s nästa fiende?

Serge Halimi

Flamman 10/1 2021

När Trump lämnar Vita huset kommer USA och Nato att återta sin geopolitiska ledarroll. [Le Monde diplomatiques](#) Serge Halimi frågar sig vem man ska bekämpa i demokratins namn denna gång.

Anders Fogh Rasmussen väntade inte till nyårsafton för att tillkännage sin nyårsönskan. Den tidigare generalsekreteraren för Nato beskrev vad han anser är organisationens uppdrag när Donald Trump lämnar Vita huset på följande sätt: ”2021 kommer USA och dess allierade att ges en möjlighet som man bara får en gång per generation. Nämligen att återställa demokratiernas position i förhållande till autokratier som Ryssland och Kina. Men för det krävs att de största demokratierna enar sig.” Vad många av dessa demokratier gjorde för precis en generation sedan var att invadera Afghanistan och sedan Irak. Det är alltså tydligen hög tid att ge sig på mäktigare fiender än så.

Men vilken ska man börja med?

Eftersom Washington tänker leda det demokratiska korståget – ”Amerika är tillbaka, redo att leda världen”, sade Joseph Biden den 24 november 2020 – är det hög tid att dess satellitstater förstår att ingen enighet längre råder i USA om vem som är deras främsta fiende. De olika lägrens argument har lite med den globala geopolitiken och allt med deras interna konflikter att göra. För Demokraterna är fienden framför allt Ryssland, eftersom partiets ledare, med Representanthusets talman Nancy Pelosi i täten, sedan fyra år tillbaka oavbrutet har upprepat att ”med Trump leder alla vägar till Putin”. Republikanerna å sin sida, vars beteende följer skolgårdsbråkens enkla logik, svarar med sloganen ”Beijing Biden”. Den nye presidentens andre son, Hunter Biden, har nämligen gjort affärer i Kina. Och globaliseringen, vars uppkomst man tillskriver Demokraterna, har främjat Kinas affärer. Beviset är därmed slutfört enligt principen quod erat demonstrandum.

Den 10 december valde därför utrikesminister Michael Pompeo att överbrygga klyftan som uppstått mellan de båda länderna. Utan att dra på mungiporna talade den tidigare CIA-chefen om sin respekt för människors privatliv och varnade världen: ”[Kinas president] Xi Jinping håller ett öga på varenda en av oss.” Sedan kritiserade han i tur och ordning de över 400 000 kinesiska utbytesstudenterna som skickas till USA varje år, varav en del för att stjäla vetenskapliga och industrihemligheter; de amerikanska universiteten, varav ”många har köpts av Peking”; och slutligen företaget Huaweis produkter, vars användare villigt lägger sig ”i händerna på den kinesiska säkerhetsapparaten”. Detta är klagosången som Republikanerna kommer att använda mot Biden. Den kommer att ersätta fyra års antirysk paranoia som Demokraterna riktat mot Trump. Syd kinesiska havet, Taiwan, uigurerna, Hongkong: allt kommer att användas som ursäkter för att testa den nya regeringens beslutsamhet mot Kina.

Fogh Rasmussen hade i alla fall rätt på en punkt: ”En rad oroliga allierade väntar på president Joe Biden utanför hans dörr.” Men så länge de ingår i en allians ledd av en mentalt förvirrad stormakt kommer de inte att lugnas på länge.

Texten är tidigare publicerad i Le Monde diplomatique.

Översättning: Jonas Elvander.

Internationalen

”Upproret” var förutsägbart

David Sirota

Internationalen 14/1 2021

Händelserna vid USA:s kongressbyggnad Capitolium den 6 januari var ett uttryck för en farlig auktoritär rörelse som har varit på frammarsch sedan länge.

För två månader sedan publicerade *Jacobin* en rad rapporter om den ökade risken för ett kuppförslag, och frågade varför det inte togs på större allvar av demokraterna och media. Rapporterna hånades från flera håll, eftersom det antogs att något sådant aldrig skulle kunna hända i USA. Nu har det hänt.

Det skriver författaren och Jacobinredaktören David Sirota.

Foto: Tyler Merbler

Efter händelserna vid kongressbyggnaden Capitolium onsdagen den 6 januari hånar ingen längre eller himlar med ögonen. Där stormade upprorsmakare byggnaden och stoppade godkännandet av valresultatet, när säkerhetsstyrkor lät dem bryta sig in i senatens kammare och avbryta sammanträdet. Det var en påfallande skillnad mellan hur de federala säkerhetsstyrkorna mötte förra årets Black Lives Matter-demonstrationer med en styrkeuppvisning, och hur de tillät Capitolium invaderas av auktoritära högeranhängare som de visste skulle komma.

För ungefär 10 år sedan skrev jag en bok som hette *The Uprising* [Upproret], som beskrev hur vi gick in i en period av kaos där högergrupper skulle försöka gripa makten under populismens täckmantel. Det är uppenbart att det har ägt rum – vi såg det påskyndas under Tea Partys motreaktion, och det accelererade ännu mer av Donald Trump, som är en unik president genom sin villighet att använda Vita huset som en megafon för att underblåsa och destabilisera.

Händelserna 6 januari var ett resultat av alla dessa provokationer. Det var en höjdpunkt som ägde rum under en kultur av fullständig straffrihet – och det kan vara av värde att fundera över fem punkter för att förstå vad det verkligen handlar om här, ty det är sannolikt att det kommer att fortsätta efter att Trump har lämnat Vita huset.

1. Vi har sedan länge vetat att den yttersta högern – och närmare bestämt många Trump-anhängare – är fientligt inställda till demokrati. Enkätundersökningar av Monmouth University 2019 visade att omkring en tredjedel av Trumps starkaste anhängare hade högsta poäng för auktoritära tendenser. Inalles visar data från Democracy Fund att ungefär en tredjedel av alla amerikaner ”säger att det vore gynnsamt med ett auktoritärt alternativ till demokrati”. Det var detta som visade sig på onsdagen.

2. Medan Trump har försökt skylla våldet på vänstern har hans administration försökt tona ner hotet för högerdiktatur och vit överhöghet. I ett klagomål hävdade en visselblåsare och tidigare hög tjänsteman i Homeland Security att Trump-tjänstemän hade beordrat honom att förändra ett stycke i en av byråns rapporter ”om vit överhöghet på ett sätt som skulle göra hotet verka mindre allvarligt”. Tidigare i år rapporterade Politico att tjänstemän från Homeland Security ”i åratal har fört en intern kamp för att få Vita huset att uppmärksamma hotet från våldsamma inhemska extremister” – men de gav upp eftersom Trump inte var intresserad. Istället koncentrerade sig de federala säkerhetsstyrkorna på att deportera invandrare och utreda miljöaktivister.

3. Capitoliiums polis har en budget på 460 miljoner dollar och 2 300 anställda för att skydda Capitolium-komplexet. Som jämförelse är det dubbelt så stor budget som min hemstad Denvers polisavdelning, som används för att trygga en hel jättestad. På något sätt var denna armé av säkerhetsstyrkor i Capitolium oförmögen – eller ovillig – att hindra upp rors makarna från att bryta sin in i byggnaden och ta över den amerikanska senaten. Och det är inte sannolikt att de blev överraskade – de var förvarnade om möjligheterna för oroligheter. Så det är nästan som om de inte försökte hindra kalabaliken.

4. Washingtons borgmästare Muriel Bowser begär att skicka förstärkningar från Nationalgardet till Capitolium avvisades till en början av försvarsdepartementet – samma departement vars ledning nyligen rensades ut och ersattes med lojala anhängare till Trump. Det ser inte ut som någon slump, med tanke på att Trump till en början vägrade uppmana upprorsmakarna att skingra sig.

5. Upproret fick uppenbarligen näring ur månader av desinformation från det republikanska partiets tjänstemän, som fortsatte att föra fram lögnen att valen hade drabbats av bedrägeri. Dessa lögner spred sig: en opinionsundersökning förra månaden visade att tre fjärdedelar av de republikanska väljarna trodde att valet var olagligt. Trots att ingen har lagt fram bevis på systematiskt bedrägeri fortsatte republikanska lagstiftare i Washington att underblåsa konspirationsteorierna, för att till sist få kongressen att ändra på valresultatet. Ett foto visade hur senatoren Josh Hawley från Missouri höjde en knytnäve när han mötte upprorsmakarna på sin väg till Capitolium för att försöka stoppa godkännandet av valet.

Som jag skrivit om tidigare, handlade de republikanska partitjänstemän som underblåste och medverkade till upproret på detta sätt därför att de antar att det inte kommer att bli några politiska, sociala eller juridiska konsekvenser av deras agerande. Tvärtom kommer de troligen att belönas med ökat stöd från många republikanska väljare. Och om gänget ”Look Forward Not Backward” får som de vill och säkerställer att det inte blir några juridiska konsekvenser för Trumps många brott, kommer dessa republikaner att veta att de är säkra på att slippa fängelse för sitt extremistiska agerande.

Om ingenting förändras har jag, efter allt detta, en benägenhet att hålla med kongressledamoten Alexandria Ocasio Cortez’ medhjälpare Dan Riffe, som sa att ”det till och med i

stunder som dessa alltid kan bli värre. Om den senaste historien är någon vägledning, så kommer det nästan säkert att bli det.”

Men saker och ting kan fortfarande förändras, och det måste de.

I *The Uprising* hävdade jag att det bästa sättet att gå mot högerpopulismens uppsving och hindra den från att växa är att rörelsernas och partiernas motstånd inte bara sjunger diffusa lovsånger till demokratin och nationens själ. Oppositionen måste också ge arbetande människor konkreta materiella förbättringar – istället för att fortsätta att vara en elit och orkeslös vaktmästare åt ett etablissemang som högerprovokatörer för evigt kan bränna bilder av.

New Deal gav arbetarklassen sådana förbättringar och hjälpte till att stoppa ett utbrott av högerfascism i USA. Nästan ett sekel senare bevisade valet i Georgia samma sak. Där besegrades två auktoritära högerrepublikaner av en svart pastor som leder Dr Martin Luther King Jr:s kyrka och av en judisk kille – och den demokratiska duon vann genom att skoningslöst driva en kampanj med ett enda löfte, att ge checkar på 2 000 dollar till miljontals medborgare i Georgia som står inför vräkning, svält och konkurs.

Oavsett vad demokraterna kan leverera – överlevnadscheckar, högre minimilön, garanterad sjukvård, massiva investeringar för att skapa jobb, attacker på företag som agerar lagstridigt – så kommer det alltid att finnas en auktoritär höger rörelse i USA som är villig att utnyttja rasism och antiliberalism för sin sak.

Så det är inte enkelt: det finns inte något enkelt ett-till-ett-förhållande mellan att genomföra en politik som förbättrar folks liv och omedelbart kväva den fascism som lyfte sitt huvud vid Capitolum i onsdags. Men att ge något till miljontals människor som i generationer har krossats ekonomiskt är det bästa och troligen enda sättet att i det långa loppet hindra fascismens fortsatta utbredning till en större del av den vanliga befolkningen.

Det arbetet måste börja nu.

Inte imorgon.

Inte om några månader.

Omedelbart.

Tidigare publicerad i *Jacobin magazine* Översättning: Göran Källqvist

Efter fascistkuppen i USA: Ingen tid att förlora – motoffensiv nu!

Uttalande från Socialistisk Politik styrelse

Internationalen 14/1 2021

Högerextremisternas stormning av den amerikanska kongressen skedde inte plötsligt eller spontant. Den var inte bara ett resultat av Donald Trumps långa hetskampanj om valstöld och ideliga utpressningsförsök för att kasta om valresultatet. De senaste veckornas agitation och mobilisering till Washington har ingått i något större. Om inte i en plan för att direkt återerövra statsmakten och inrätta ett auktoritärt styre, så för att stålsätta den högerextrema och på sina håll rent fascistiska rörelse som vuxit bland de sjuttio miljoner amerikaner som röstade för Trump.

För denna kader av fascistisk typ kan den 6 januari komma att ses som en generalrepetition. Den skedde också över stora delar av USA där delstatsparlament och andra offentliga byggnader hotades av beväpnade Trumpanhängare. I Arizonas huvudstad Phoenix placerades en giljotin framför statshuset. I Atlanta måste Georgias statssekreterare och personal evakueras när ett hundratal beväpnade män samlades. I Ohio och Kalifornien attackerades Black Lives Matter-anhängare och andra. Från New Mexico och Oklahoma kommer liknande rapporter.

Trump's löften om att aldrig ge upp utan bygga sin rörelse för kommande strider liknar förstås den besegrades rena önsketänkande. Men här finns de som tar orden på blodigt allvar och systematiskt arbetar för att göra dem till verklighet.

Det republikanska etablissemanget må nu vara slitet i stycken och de flesta av dess företrädare i senaten godkände valet, flera har öppet tagit avstånd från Trump. Men här finns också högerradikaliserade delar som utgör bryggan mellan gatans fascistpräglade miliser och stormtrupper och institutionell makt på olika nivåer.

Det är, när detta skrivs, inte klarlagt varför kongressbyggnaden i Washington med dess två-tusen reguljära poliser och säkerhetsanordningar stod så oskyddad eller varför nationalgardet inte kallades in trots de öppet deklarerade hoten om massprotester för att störa elektorsrösträkningen. Men det är knappast en långsökt gissning att det polisiära och militära USA hyser många bundsförvanter till Trump.

Foto: Tyler Merbler

Det är just i historiska ögonblick som dessa utvecklingen kan vändas. Det demokratiska partiet är en flygel av landets borgerlighet och det har inte lyft Biden till presidentposten för att bedriva en politik i flertalets intressen. Han representerar storföretagen och finanssektorn och håller som bäst på att fylla sin kommande regering med representanter därifrån. Men med extremhögern tillfälligt stukad efter stormningen i Washington och med presidentmakten och kongressen i sina händer har Biden inga ursäkter för fortsatt högerpolitik om han sätts under tryck underifrån.

Och här finns ingen tid att förlora.

Det amerikanska samhället måste skyndsamt ställas på fötter för både de miljoner människor som hoppas på en ljusning efter Trumpåren och de breda arbetande folkskikt som vilseförts av högeragitationen. Fortsatt söndertrasande nyliberalism, massfattigdom och social utarmning tillsammans med obeslutsamhet gentemot Trumpismen och dess allierade kommer att ge de stormtrupper vi såg i aktion den 6 januari just den tid de behöver för att omvandla general-repetitionen till den verkliga föreställningen. Den kampen kommer att få föras även mot Biden och det demokratiska partiets ledning, det sista de vill ha är folkliga rörelser med självförtroende som ställer krav på jämlikhet, rättvisa och välfärd. Vårt hopp står till de krafter som under senare år har visat att USA är så mycket mer än storbolagens och imperialismens banerförare, alltifrån politiker av Bernie Sanders snitt till aktivister i Black Lives Matter, myllret av kampanjer för sjukvårdsreformer och andra sociala reformer till de socialistiska strömningar som vädrat morgonluft i spåren på dessa rörelser.

7 januari 2021

Bisonmän och vapennazister men ingen kupp utan den ekonomiska eliten

Arash Gelichkan

Internationalen 14/1 2021

Bisonmän och fåntrattar till trots så var stormningen av capitolium inget att bagatellisera. Till- sammans med beväpnade nynazister och andra reaktionärer på plats var de nära att åstad- komma en gisslansituation med många fler döda. Trots detta så hade aktionen inga utsikter att lyckas Förverkliga drömmen om ett nytt auktoritärt Trump-amerika menar Arash Gelichkan.

De senaste åren har sett flera allvarliga högerextrema dåd och det har varit uppenbart att detta hot underskattas när det i själva verket är ett påtagligt sådant för svarta, immigranter, vänster- aktivister och transpersoner, för att ta några exempel. Att detta också kom till uttryck vid misslyckandet att skydda capitolium ligger nära till hands som delförklaring till händelsen. Washingtons demokratiska borgmästare hade till exempel på måndagen veckan för attacken endast begärt att federala nationalgardet i staden avlastar den lokala polisen med att dirigera om trafiken. Men det som slutligen ledde fram till att polisen på capitolium stod under- bemannade var att Trumps försvarsdepartement med den handplockade ministern Miller i spetsen avlog en akut begäran om förstärkningar från capitolium-styrkans chef timmar innan attacken (Washington Post, 8 januari). Så även om den rasistiska polismaktens flathet mot det högerextrema hotet återigen blir aktuell att diskutera så får vi inte glömma att denna attack mot den politiska maktens salar ytterst möjliggjordes av en president som fantiserar om att omkullkasta den rådande konstitutionella ordningen för att garantera sin personliga makt.

Anledningen till att denna fantasi inte kunde förverkligas trots den mycket farliga situationen finner vi i bristen på avgörande stöd inom statsapparaten och bland den ekonomiska eliten. Det förstnämnda är dåliga nyheter för upploppsmakarna om de händelsevis trodde att den politiska makten låter sig hotas ostraffat (på det sätt som de ostraffat fått ge sig på minoriteter och vänstern). FBI och säkerhetstjänsterna mobiliserar än så länge en motoffensiv med gripanden, efterlysningar och flygförbuds-listor. Både den tillträdande presidenten Joe Biden och hans demokratiska kollegor, liksom ledande republikaner med senatsledaren Lindsay Graham benämner de beväpnade våldsmakarna som "inhemska terrorister". Vi får se hur många som i slutändan döms för terrorism och hur många som kommer betydligt lindrigare

undan, men det är redan nu uppenbart att attacken mot capitolium inte behandlas lika slapphänt som det rasistiska våldet mot svarta och immigranter.

Även det militära etablissemangen har rynkat på näsan åt Trumps brist på respekt för institutionerna. Några dagar innan de dramatiska händelserna hade alla de tio nu levande tidigare försvarsministrarna med Dick Cheney i spetsen skrivit ett öppet brev i *Wall Street Journal* där de med kraft underströk att valresultatet måste respekteras och att militären inte under några omständigheter kan involveras för att påverka processen. Tjänstemän som gör så, varnade försvarsministrarna, kommer ”hållas ansvariga, inklusive genom att möta straffrättsliga påföljder”.

Ett ännu större hinder i vägen för en statskupp är att huvuddelen av kapitalistklassen tagit sin hand från Donald Trump – en oberäknelig frihandelsfientlig president som aldrig varit deras förstahandsval trots att de uppskattat administrationens korståg mot skatter och regleringar. Rafael Khachaturian och Stephen Maher skriver i amerikanska vänstermagasinet Jacobin:

”The National Association of Manufacturers – som normalt lutar mot Republikanerna och har varit den starkaste källan till affärslivets stöd för Trump – kräver att Trump avsätts. På samma har det större och mäktigare Business Roundtable publicerat starka fördömanden och krävde på onsdagskvällen att kongressen samma natt deklarerar att Biden är den valda presidenten. Black-Rocks vd Larry Fink and storbanken JPMorgan Chases vd Jamie Dimon publicerade fördömanden var för sig och samma sak gjorde många andra från ett tvärsnitt av Amerikanska företag”

Sociala mediejättar som Facebook och Twitter har kastat ut den avgående presidenten. Tiotusentals Twitter-konton som sprider konspirationsteorin Q-anon har stängts ner och alla Facebookinlägg med lögnar om valfusk raderas. Att Amazon som kontrollerar vitala delar av nätets infrastruktur släckt ner mer tillåtande plattformar som Parler och att den andra giganten på området, Google, som dessutom äger Youtube, också agerar kan bli ett ännu mer fundamentalt problem för högermegafonerna (eller tja, här går ju megafonerna till spillo). Coca Cola,

General Motors, leveransjätten UPS, Exxon Mobile, Goldman Sachs, Verizon – listan på storföretag som gjort uttalanden och agerat genom att dra in politiska bidrag kan göras väldigt lång. Kapitalet ser inte Trumps auktoritära feberdrömmar som bra för affärerna, åtminstone inte bättre än den (sken)demokratiska tvåpartimodell som gagnat deras ekonomiska intressen i decennier.

När fascismen nedmonterade den formella demokratin i bland andra Tyskland och Italien så gjorde den det med stöd av viktiga delar av storkapitalet som i den såg möjligheten att övervinna svårlösta strukturella motsättningar i kapitalismen och framförallt att nedkämpa en upprorisk arbetarklass, organiserad i fackförbund och kommunistiska masspartier. Den borgerliga parlamentarismen syntes oförmögen att säkra deras ekonomiska intressen och stampa ut revolutionära stämningar: den våldsamt anti-kommunistiska fascismen och dess utrotning av all självständig arbetarorganisering sågs därmed som enda utvägen. Sådan är inte situationen nu. Trumpfanatikerna kan ropa varg – eller ska vi säga Marx? – men den ekonomiska eliten vet att Biden-administrationen inte är ett existentiellt hot mot deras makt.

Kapitalets reaktion visar på de höger- extrema attentatsmännens brist på förankring hos den absoluta ekonomiska eliten. Naturligtvis har de stöd och ekonomiskt bistånd från överklassens bad boys som Rudy Giuliani, Jared Kushner och företagsledare som sympatiserar med deras auktoritära idéer. Det sistnämnda bör avslöjas för de fattiga vita Trumpanhängare som fått för sig att dessa överklassmän bryr sig ett skvatt om deras livssituation. Även om de höger- extrema saknar tillräckligt stöd för en statskupp hos eliten så gynnar deras mobilisering kapitalismens intressen. På gatuplanet kan de uppenbarligen mobilisera tiotusentals vilket gör dem till ett växande fysiskt hot mot vänsterns aktiviteter och framförallt en ideologisk

utmaning när deras gift kan dra bort många vita arbetare från arbetarrörelsen. Den är del av en systematisk rasism som rasifierade arbetare möter dagligen och också därigenom en arbetarfientlig rörelse. Om vänstern ska ha en chans måste den arbeta hårt för att mota tillbaka gatuhögern och krossa den strukturella rasismen. Det arbetet är helt avgörande men får samtidigt inte leda till att vi underskattar problemet med också det demokratiska etablissemangets nyliberala agenda. I Joe Bidens valplattform finns en hel del progressiva förslag i rätt riktning, men om de alls blir av så är det bara till följd av mobilisering underifrån. Rörelsen får inte tro att en utsträckt hand till Biden i försvaret av den formella demokratin innebär att skruva ner pressen på den nya administrationen.

Vänstern måste också vara vaksam inför den politiska maktens eventuella försök att med den beväpnade stormningen som förevändning misstänkliggöra sociala rörelser. Det är viktigt att vänstern betonar att det problematiska med stormningen var dess dödliga natur och framförallt det politiska målet att omintetgöra demokrati och folkligt engagemang. Att människor som arbetar för större folkinflytande, sociala förbättringar och mänskliga rättigheter är fundamentalt för demokratin. Att rörelser visar civilt kurage, går till fredlig direkt action är många gånger avgörande för förändring. Så skedde i Wisconsin 2011 när lärare ockuperade den lokala politiska församlingen för att med en bred opinion i ryggen försvara rätten till facklig organisering. Deras vapen var färgglada skyltar och deras breda folkliga förankring. Capitolum slogs inte sönder av beväpnade miliser utan blev en folkets tribunal där en bred flora av röster för förbättrad social service och ett slut på nedskärningar hördes. Under Occupyrörelsen samma år intog aktivister torget för att kräva en mer rättvis ekonomi och under Black Lives Matter i somras gjordes kvarteren kring polishus till frizoner för folkligt engagemang. Att försvara arbetarrörelsen och rätten till folkligt engagemang, inklusive civil olydnad, är en viktig uppgift för vänstern när dessa saker kan komma att hotas med stormningen i Washington som förevändning. Händelsen ger anledning för vänstern att mobilisera en motoffensiv mot högerextremismen och det system som resulterar i dess återkommande framväxt.

Offensiv

Kaoset i Kapitolium: Bygg en kamprörelse som kan besegra extremhögern

Keely Mullen, Socialist Alternative

Offensiv 10/1 2021

Först kom beskedet: ”Trumpvänlig pöbel bryter sig in i Kapitolium”. Därefter, ”Kongressmedlemmar uppmanades att gömma sig under sina stolar”, följt av, ”De har skjutit in i kamrarna”.

Stormningen av Kapitolium (USA:s kongressbyggnad) chockade hundratals miljoner runt om i USA och världen. Kaoset som ägde rum inne i en av maktens stöttepelare i USA är på många sätt ett förkroppsligande av de mångskiftande kriser som skakar landet. Kapitoliumbyggnaden var under flera timmar ockuperad av en pöbel, ledd extremhöger- och fascistiska element som var fast beslutsam att omkullkasta resultatet av valet i november förra året.

Kort efter att extremhögern stormat in representantshusets och senatens salar förflyttades kongressmedlemmarna till ett ”säkert ställe”. Inne i kongressbyggnaden vandrade Trump-anhängarna igenom kongresshallarna, stal Nancy Pelosi (representanthusets talman, Demokraterna) brev och rev ner målningar. En man vandrade till och med genom entrédörren bärandes på ett helt podium.

Kapitoliumpolisens fullständiga avsaknad av beredskap inför attacken på Kapitoliumbyggnaden stod i bjärt kontrast mot sättet som polisen reagerade på Black Lives Matter-protesterna i somras. Tusentals nationalgardister mobiliserades för ”skydda Kapitolium”

under protesterna den 1 juni, samtidigt som brutalt våld användes mot Black Lives Matter-protester i stad efter stad. Det har också framgått att extremhögern under flera veckors tid öppet planerat denna aktion på social media, men inte ens det utlöste någon polisär respons.

Stormningen av Kapitolium i Washington DC den 6 januari chockade hundratals miljoner runt om i USA och världen. Kaoset som ägde rum inuti en av maktens stöttepelare i USA är på många sätt ett förkroppsligande av de mångskiftande kriser som har uppslukat landet.

Under de veckor och månader som ledde fram till ”resningen” gjorde Trump inga försök att dölja sina kuppambitioner; ””Proud Boys, ta ett steg tillbaka och var redo”, sa Trump redan i september. (Proud Boys är en väpnad högerextrem grupp som deltog vid stormningen, översättarens anmärkning).

Han har ända fram till förra natten upprepade gånger uppgett att han inte kommer att backa eller respektera valresultatet. Han förberedde scenen för gårdagens händelser under hela sin valkampanj 2020. Han varnade för utbredd valfusk och poströstningsbedrägerier. Trump gjorde det absolut klart allt mindre än en jordskredsseger för hans valkampanj var att likna vid ett stulet val.

Trump försökte, vid sidan av inläggandet av 60 stämningsansökningar, tvinga officiella republikanska företrädare i nyckelstater till att vända sig emot valutgången. Bara dagarna innan stormningen av Kapitolium avslöjades att Trump i ett telefonsamtal försökt skrämja Georgias delstatsinrikesminister Brad Raffensperger till att ändra resultatet av presidentvalet i delstaten genom att ”hitta 11 780 röster”. Han engagerade sig i diskussioner med konspirationsteoretiker om att utlysa undantagstillstånd. Han försökte slutligen få vicepresidenten, Mike Pence, att gå med på att ensidigt vända sig emot valresultaten under kongressens bekräftelseceremoni.

Innan gårdagens marsch till Kapitolium höll Trump ett ”Rädda Amerika”-massmöte i vilket han fördömde vad han ansåg vara illojala republikaner som Mike Pence och Mitch McConnell (Republikanernas ledare i senaten) som gick vidare med att godkänna Joe Bidens valseger. Det var också på Trumps uppmaning som hans anhängare marscherade till Kapitolium och ge sig på ”svaga republikaner”.

Nick Fuentes, en högerextrem frontfigur och öppen vit makt-anhängare, utropade på ett Trumpvänligt massmöte i december för att ”stoppa stölden (av presidentvalet)”, att: ”Vi lovar

att förstöra GOP (Grand Old Party = Republikanerna) om partiet inte gör allt som står i dess makt för att hålla Trump kvar vid makten". Uttalandet följdes av att publiken entusiastiskt ropade: "Förstör GOP!"

Trump har även uttalat att Georgias republikanska guvernör borde sättas i fängelse samt fördömt republikaner som opponerar sig emot honom "RINO:s" (Republican in Name Only, republikaner enbart till namnet).

Som vi gång på gång har varnat så kommer, trots Trumps valnederlag och trots det sannolika misslyckandet för hans försök att trotsa valutgången på grund av oppositionen från storföretagseliten och avgörande delar av statsapparaten, så kommer inte extremhögern att försvinna. Under Bidens administration och den pågående kapitalistiska krisen kommer extremhögern sannolikt att växa.

Det är fullt möjligt att vi, trots att de fascistiska och de extremaste högergrupperna fortfarande är relativt små, nu börjar bevittna början till en splittring av det republikanska partiet och till att det bildas ett nytt högerpopulistiskt parti med Trumps hårda kärna av anhängare som grund.

Den återsamlade kongressen gav en bild av splittringen inom Republikanerna. När senaten på nytt samlades efter att extremhögerns styrkor drivits ut, backade de flesta av de republikaner som hade tänkt stödja "protesterna" mot valresultaten.

Debatten i senaten blev en illustration av hur skakad etablissemangen och den härskande klassen var efter stormningen (senaten utgör den del av kongressen som mest tydligt uttrycker stämningarna inom den härskande klassen). I debatten var det genomgående temat den skada som händelserna tonvikt sades orsakat på USA:s "ställning i världen" (det vill säga imperialismens förmåga att använda sin "demokratiska" trovärdighet för att försvara sina intressen). När senaten sedan röstade var det bara några få republikaner som röstade mot godkännande av valresultatet. (Protesterna mot Joe Bidens valseger i Arizona avlogs exempelvis med 93-6, innan stormningen hade 12 republikaner sagt att de skulle rösta emot).

I representanthuset däremot vägrade en majoritet av republikanerna (över 120) att backa trots svidande kritik, inklusive från en minoritet av republikanska kongressledamöter.

Den omedelbara följden på stormningen blev till ett nederlag för Trump, som ställd inför det enorma trycket från den härskande klassen formellt trädde tillbaka. Det var inget hade för avsikt att göra när dagen (den 6 januari) började. Det är naturligtvis möjligt att kommer att ändra kurs igen under de kommande dagarna, men det politiska etablissemangen i sin helhet, inklusive många av de tongivande inom Republikanernas ledning, är beredda att vräka honom från Vita huset om han försöker stanna kvar där efter den 20 januari.

Splittringen inom Republikanerna var också ett huvudskäl till varför partiet förlorade i senatsvalet i Georgia. Delar av Trumps väljarbas vägrade att rösta på partiets kandidater Kerry Loeffler och Dvid Purdue, vilket delvis också var en följd av den utbredda uppfattningen bland Trumpanhängarna att valet skulle vara riggat. Den tidigare Trumpadvokaten Lin Wood talade på ett antal Make America Great Again-möten och avrådde Georgias Trumpanhängare från att rösta på Loeffler eller Purdue därför att de inte var tillräckligt lojala mot Trump. Han sa: "De har inte förtjänat er röst. Ge den inte till dem".

När dammet väl lägger sig efter gårdagens händelser, kommer miljontals att fråga sig: Vad händer härnäst?

Båda partiernas politiska etablissemang talar nu vitt och brett behovet av att återta det amerikanska folket själ. Att spela trevlig politik- och återgång till det normala-spelet. Biden har krävt "vanlig enkel anständighet" Han har också en lång historia av att prisa "tvåpartisamverkan" tillsammans med reaktionära republikaner. Biden kanske ser McDonnells vändning

bort från Trump som en signal att gå vidare på den vägen. Många genomsådar dessa ihåliga plattityder och undrar ”Okej, men vad händer härnäst?”.

Vänstern och arbetarrörelsen står mitt i rädslan för extremhögerns tillväxt inför en brådskande uppgift. Historien lär oss att det enda verkliga försvar vi har mot hotet från den extrema högern, som är en produkt av kapitalismens förfall, är en enad, massförankrad, mångetonisk arbetarklassrörelse. Vi såg detta för bara några få år sedan i Boston, där 40 000 demonstrerade mot extremhögern efter Charlottesvile och drev dem tillbaka för en hel period.

Istället för att ta det här tillfället i akt för att uppmana till massaktioner för att sätta stopp för detta kuppöversök vände sig emellertid framträdande vänsterrepresentanter inom Demokraterna som Alexandria Ocasio-Cortez (AOC) i fel riktning. Istället för att uppmana till massdemonstrationer, eller ens komma med vaga uppmaningar till vänstern och arbetarrörelsen att organisera sig, twittrade hon: ”Åtala”.

Cori Bush, som nyligen valdes in i representanthuset och som tillhör Demokraternas vänstergrupp (”The Squad”) svarade på liknande sätt och föreslog endast en resolution om att utesluta kongressdelegerer som ”anstiftade denna inrikesterroristiska attack”.

Dessa taktiker – att kräva åtal – skulle kunna vara bra som sidotåtgärder till en mycket större strategi att mobilisera arbetare, men det är inte dessa vänsterledares utgångspunkt. De går därmed inte längre än etablissemangsdemokrater som Chuck Schumer, som uppmanar kabinettet att återropa det 25:e tillägget för att avlägsna Trump från presidentposten. (Det 25:e tillägget i konstitutionen gör det möjligt för vicepresidenten att – tillsammans med antingen en majoritet av Trumpregeringens ministrar eller kongressen – att avsätta presidenten med hänvisning till att denne inte längre förmår utföra sitt uppdrag, översättarens anmärkning).

AOC och övriga i ”The Squad” borde uppmana till massdemonstrationer och sammanhängande organisering mot extremhögern. De borde påpeka att det är just precis den nyliberala dagordning som förs fram av båda storföretagspartierna som har gödslat marken för extremhögern. De borde framhäva den robusta omgång av reformer som behövs för att undergräva denna polarisering högerut, inklusive stimulanscheckar på 2 000 dollar, kostnadsfri sjukvård för alla, en grön ny giv och en omfattande beskattning av de rika.

Ytterligare utveckling av dessa ytterhögeridéer är väldigt farliga för arbetare, förtryckta och hela vänstern. Vi behöver en beslutsam och djärv ledning för vänstern för att kunna leva upp till denna uppgift.

Mitt i det kaos som pågick i Washington avslutades senatsvalet i Georgia, ett val som gav Demokraterna kontroll över senaten och därmed hela kongressen.

Många amerikaner med hyresskulder och obetalda räkningar som läggs på hög kommer att bli glada över att se ryggen på Mitch McConnell, som blockerade de stimulanscheckar på 2 000 dollar som till och med Trump stödde, när han försvinner ut.

Det kommer att råda en enorm lättnad över att både Trump och Mitch McConnell har avlägsnats som omedelbara hinder i vägen för lösandet av denna kris. Detta är så mycket sannare nu i sammanhanget av gårdagens händelser. Demokraterna kommer sannolikt att tvingas skicka ut stimulanscheckar på 2 000 dollar och tillhandahålla substantiellt bistånd till delstaterna. Biden kan också bli tvungen att ta avgörande steg för att trappa upp vaccinationerna.

Även om detta kanske ger Biden och Demokraterna en tillfällig smekmånad, är deras valseger i Georgia på andra sätt dåliga nyheter för etablissemangen. Det innebär att de inte har några ursäkter och inget republikanskt spöke att ge skulden när de vägrar att tillhandahålla kostnadsfri sjuk- och hälsovård för alla, en grön ny giv, beskattning av de rika och storföretagen.

De kommande två åren kommer sannolikt att klargöra för miljontals människor att Demokraterna på det stora hela inte är pålitliga ifråga om att kämpa för de arbetande. Detta i sin tur kommer att tydliggöra behovet av arbetarklassens politiska självständighet från Demokraterna.

Etablissemangen kommer att resolut opponera sig mot populära folkliga progressiva åtgärder som kostnadsfri offentlig sjuk- och hälsovård för alla. När de inte har en republikan att lägga skulden på så kommer de att tvingas förklara sin fientlighet mot progressiv politik. Hur ”The Squad” och Bernie Sanders relaterar till detta under de kommande två åren kommer att få dramatiska konsekvenser för vänstern.

Det är fullt möjligt att vi under de kommande två veckorna kommer att få se fler höger-extrema demonstrationer som försöker hindra ett maktskifte, demonstrationer redan har utlysts i ett antal delstater. Även stämningarna för fler protester inom extremhögern tillfälligt kan ha dämpats av Trumps eftergifter.

Vi har ingen tilltro till att Demokraternas etablissemang eller staten själv kan eller vill neutralisera detta hot, och det är avgörande att vänstern och arbetarrörelsen tar ledningen i organiserandet av massdemonstrationer för att sätta stopp för extremhögern och ena den mångtunniska arbetarklassen runt ett program för verklig förändring. Vi måste, varhelst de försöker karva ut utrymme för sig själva, möta dem med en massiv uppvisning av arbetarklassenhets. Arbetarrörelse- och vänsterledare har en stor roll att spela i att popularisera detta budskap, men vi behöver också snabbt lägga grunden för ett självständigt parti som representerar de arbetandes och de förtrycktas intressen.

Vi behöver bryta upp från etablissemangets ihåliga ”anständighetspolitik” och organisera oss nu för att besegra högern och vinna avgörande och nödvändiga förbättringar för arbetare, på vägen till att få slut på det kapitalistiska system som göder ojämlikhet, rasism, sexism och fascism.

Proletären

Trumps sista suck?

Marcus Jönsson

Proletären 7/1 2021

Att historien upprepar sig som fars visste vi, inte att den skulle komma klädd i horn och pälsmössa.

Trogna Trumpsupportrar ser sig om i kongressbyggnaden.

Historien upprepar sig som bekant först som tragedi, sedan som fars. 1923 försökte Adolf Hitler ta makten i Tyskland vid ölhallskuppen i München. Hitler och hans kumpaner lyckades inte, de sattes i fängelse och Max Erwin von Scheubner-Richter som sköts ihjäl blev nazistisk martyr.

Nästan hundra år senare står konspirationsteoretikerna i QAnons egen schaman, iklädd hornförsedd pälsmössa och mjukisbrallor, i den amerikanska senaten och poserar för kamraternas mobilkameror. Att Ashli Babbitt, som sköts ihjäl av polisen inne i Kapitolium, kommer att bli martyr för samma sorts elitdyrkande stollar är givet.

Lika lätt som det var att begapa och skaka på huvudet åt de bisarra scenerna som kablades ut över världen igår, lika svårt är det att förstå hur polisen vid kongressbyggnaden kunde vara så dåligt förberedd. Alla visste ju att Trumpsupportrar mobiliserat för att ta sig till kongressen, och presidenten själv eldade som vanligt på sina trognaste fotsoldater i sitt tal.

Tänk tanken att det istället varit gula västar i Paris som försökt storma Palais Bourbon. Där hade stått tusentals taggade kravallpoliser i vägen. Eller för den delen Black Lives Matter-demonstranter i Washington. De hade knappast fått promenera in lika ostört, och antalet döda hade helt säkert varit mycket högre idag.

Det var mycket som var farsartat i gårdagens skådespel. Löjligen är också kommentarer som på allvar jämför händelsen med riktiga statskupper – som USA orkestrerat fler än vi kan räkna, inte minst i Latinamerika.

Mer påminner de uppumpade ”frihetskämparna”, med sina Trumptröjor och sydstatsflaggor, om dårarna som försökte landstiga i Venezuela förra året, ledda av två legosoldater från USA. Häpnadsväckande och spektakulärt ja, men inte minsta hot mot styret och ordningen i landet.

Svårt att inte också påminna sig om hur Vänsterpartiets partiledare, både den förre och den nya, sagt att de föredrar Trump framför Venezuelas folkvalde president Nicolas Maduro. Med den absurda motiveringen att Trump är demokratiskt vald. Rättare är att Maduro överlever farsartade kuppöversök – medan Trump uppmanar till dem.

Trump själv ser ut att kraftigt ha missbedömt utvecklingen. Stödet bland QAnon och andra byfånegång, som tror att Donald Trump ska frälsa USA från såväl hotande socialism som hemliga pedofilnätverk, är bergsäkert. Det behöver han inte bekymra sig om.

Svårare är det att kapitalet sviker. Branschorganisationen National Association of Manufacturers, som representerar fler än 14.000 företag i tillverkningsindustrin, uppmanar nu vicepresidenten och senatens ordförande Mike Pence att allvarligt överväga att använda det 25:e tillägget i konstitutionen för att avsätta presidenten i förtid.

Politiker med poster och positioner att försvara sviker också. Pence, som lojalt stått vid Trumps sida, är sedan igår en förrädare i Trumps ögon eftersom han inte använde sin roll som ordförande i senaten för att stoppa ”valfusk”. Och republikanernas majoritetsledare i senaten, Mitch McConnell, som även han envist backat Trump, höll före stormningen ett tal där han manade till att respektera valresultatet.

Demokraterna – som också får majoritet i senaten efter valen i Georgia – och Joe Biden är de stora vinnarna på gårdagens fars. De kommer in som de som får städa upp efter galningen Trump och snart nog kommer ordningen vara återställd.

Då iscensätter USA riktiga kupper i andra stater, medan respektabla politiker upprätthåller status quo, klassklyftorna fortsätter att öka och bomberna faller över länder långt borta. Men om inte den politiken bryts av goda krafter lär det bli värre nästa gång.

1923 misslyckades Hitler. Tio år senare var han rikskansler. I dessa märkliga tider gäller det att se upp med såväl överklassens välskräddade politiker som med hornbeklädda schamaner.

Yttrandefrihetsexpert om att Twitter stoppar Trump: "De bör inte ges den rätten"

Artur Szandrowski

Proletären 12/1 2021

Nils Funcke, journalist, publicist och tidigare sekreterare i den parlamentariska Yttrandefrihetskommittén, ställer sig kritisk till Twitters avstängning av Donald Trump. – Det är olyckligt och bekymmersamt, säger han till Proletären.

Nils Funcke, journalist, publicist och tidigare sekreterare i den parlamentariska Yttrandefrihetskommittén.

I helgen beslutade Twitter att stänga av en av sina största användare – USA:s avgående president Donald Trump. IT-jätten anser nämligen att han ska ha uppmanat sina anhängare till våld.

Yttrandefrihetsexperten Nils Funcke är en av många som ställer sig kritisk till beslutet.

– Det är olyckligt och bekymmersamt att de överhuvudtaget har möjligheten att flagga ta bort enskilda inlägg och till och med stänga av personer, säger Nils Funcke till Proletären.

– De bör inte ges den rätten. Det ska vara upp till de rättsvårdande myndigheterna i respektive land att avgöra vad som är brottsligt. Det är inte något som lämpar sig ett multinationellt bolag med monopolställning. De bör fråntas den rätten och betraktas som en form av distributör. Det finns ju andra alternativ, men det är i praktiken här allmänheten, väljarna och konsumenterna finns.

De som tycker att avstängningen var rätt pekar ofta på att Twitter är ett privat företag och kan göra som de vill i frågan om enskilda användare.

– Och så är det ju med nuvarande ordning, säger Nils Funcke.

– Men det går att lagstifta att de inte ska ta bort eller stänga av personer. Att man helt enkelt går in och styr via lag. Vi styr ju privata bolag på andra sätt, vare sig det handlar om arbetsmiljö eller insideraffärer eller utsläpp, det är inget konstigt att man skulle ha en sådan lag.

Nils Funcke anser att Twitters monopolställning förpliktigar. Och att de får finna sig i att samhället ställer krav.

– Postnord, som i mångt och mycket har monopol på sin verksamhet här i Sverige, får ju till exempel inte vägra distribuera ett yttrande på grund av dess innehåll.